

Ramazan Süt

- şiirler -

Yayın Tarihi:

26.03.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ramazan Süt

1970 yılında Ardahan'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Ardahan'da, lise öğrenimini İstanbul'da tamamladı. Anadolu Üniversitesi İktisat Fakültesi Kamu Yönetimi Bölümünde mezun oldu. Özel sektörde muhasebe\finans işlerinde çalıştı. Güneş Gazetesi, Kardelen Dergisi, İmza Dergisi, Türk Edebiyatı gibi bazı Edebiyat\sanat dergilerinde şiir, makale ve söyleşileri yayımlandı. Kendi söylemiyle "Şiirin; bilgi, deneyim, yetenek olduğu kadar, emek ve yürek işi olduğuna inanırım." der ve şiiri, "Duyguların yazıya resmetme halidir." şeklinde tanımlar.

Ağağlar ve Şehir

Ağağlar kahır ağıyor bu sonbahar
Dallarına kondukça hüzünün kuşları
Sesleri hicran sesleri insan sesleri makina
Hızla yabancılaşan alıngan bir yüz
Ürkek bir gülümseyiş anlamsız bakışlar
Umarsız uzanan öylece sokaklar

Ağağlar mahşere ağıyor bu sonbahar
Yapraklarında gizemli bir sitem
Sesleri küfür sesleri isyan sesleri insan
Şehrin bütün kokuşmuşluklarından
Şehir tuzak Şehir ölüm Şehir kan
Şehir tarifsiz büyüyen bir yalnızlık

Ağağlar mutsuzluğa gülümsüyor son duasında
Şehir içten içe kemiren bir hastalık

Ramazan Süt

Anlamsızlığı Anlamaya Çalışıyorum

Yalnızlık benim zanaatimdir
Hüzünle işlerim satır satır
Şiir söylerim umudun çocuklarına
Umudun çarpan yüreklerine
Aşkla sevgiyle

Dilinde anlar mısınız bilmem ki
Sözcüklerimi
Hiçbir şey beni doğrulamazda
Kısa devreli bir zamanın ötesinde
Sözelimi
Mutsuzlukla beslerim yalnızlığımı
Ya da
Anlamsızlığı anlamaya çalışarak
Sırf bu yüzden çözümsüzlüğün
Yani sancısını duyumsattığım hayatın

Ramazan Süt

Aşk Hasretinde Büyür

Aşk hasretinde büyür bilemezsin
Özneldir tüm zamanlar sevdan söyletir
Kıpları yüreğimi derin bir sızı
İnceden inceye yokluğun ağlatır

Bir düşün olur hayalin varılmaz
Bir umman olur gözlerin bakılmaz
Sana dair bir giz olur aşk yaşanmaz
Uzaktan uzağı sözlerin anlatır

Günler viran olur geceler sitemkâr
Hüsran olur hey hayat bitter umutlar
Sen yoksan teselli neye yarar
Gönül hicranla dolar aşkın acıtır

Ramazan Süt

Aşk Hüznümde Saklıdır

Ne rivayet sanılır ne hikaye
Hep sakınarak sevdim
Uzaktan uzaklardan
Sana dair bir türküdür
Sevda yüklü sözcükler
Dinlesen anlarsın
Aşk sözlerimde saklıdır

Kimseler bilmez seni ah seni
Yokluğun uçurum gözlerin ıssız
Haldan anlamaz hain gece
Çöker hayalin apansız içimde çoğalır
Kimseler bilmez seni ah seni
Baksan anlarsın
Aşk gözlerimde saklıdır

Sana akan bir yürek adadım
Göz görmez kulak duymaz dil söylemez
Uykusuz dipsiz gecelerden
Sana dair bir sızıdır
İnceden inceden
Dokunsan anlarsın
Aşk yüreğimde saklıdır

Tanelenir göz yaşlarım
Çisil çisil yağmurlardan
Hep uzaktan sevdim
Hep sakınarak sevdim
Sen görmedin bilmedin
Seversen anlarsın
Aşk hüznümde saklıdır

Ramazan Süt

Bay Lüzumsuz Adam

Lüzumsuz bir adamım
Şimdi kendi halimde
Ne kadar gereğinde fazla olsam da
Ne kadar kayda değer olmasa da
Benimde düşüncelerim vardı
Benimde sevinçlerim
Hiç ciddiye alınmamış bir ben

Benimde şarkılarım vardı
Günün aydınlığına
Umudun gülümseyen yarınına
Lüzumsuz bir adamım
Haykırışım
Unutulmuşluğa umarsızlığa
Seslerin suskunluğuna

Benimde aşklarım vardı
Gülün dikeninden
Hüznün renginden
Terk edilmişliğin itilmişliğin
Sürgün içeriğinden
Hiç sevilmemiş bir ben

Lüzumsuz bir adamım
Düşer yalnızlığım peşime
Karışır kalabalıklar arasına
Ben giderim.

Ramazan Süt

Birkaç Adam

Hüzzam renkli birkaç adam
Ötelerden hüznü biriktiriyorlardı her gün
Yalnızlıkları da vardı biliyorum
Ellerinde çocukluk yıllarından kalma bir düş
Gözlerinde sonsuz bir keder
Ve intihara sinmiş bütün umutları

Uzak dağ yalnızlıklarından birkaç adam
Her gün yüzüme baka baka
Ne çok bakışları vardı söyleyemedikleri
Elden gitmiş birtakım değerler boşa gitmiş şeyler
Hep ezikliğinin gölgesi vuruyordu yüzlerine
Öylesine birkaç adam

Şimdi hüzzam boylu birkaç adam
Her gün içimde ölüyorlar
Bunu yalnızlığımdan biliyorum
Hangi yana baksam hangi yüzü görsem
İçimizde hep birkaç adamlar
Her gün karanlığına eşdeğer çoğalıyorlar

Ramazan Süt

Canfeda

Ben hiç böyle mahzun olmadım
Ben hiç bu kadar aciz kalmadım
Karşısında gizemliğinin
Hu mana canfeda
Söyle ne olursun
Az mı koşuştuk peşinden akşam bulvarlarında

Hu mana gr
Sarı olduk dizelere
Masum gözlerinden insan onurunun ezilmişliği
Alınan bakışlarından syleyemediğin şeyler
Hepsinde aynı yalnızlığın tamamlayıcısı

Hu mana bil
Gençsin güzelsin tamamsın
Artık mümkün olmalısın sende
Hu mana canım feda

Ramazan Süt

Dağ Yalnızlıkları

Giriş

Ölüme dair bir şarkıdır dağ yalnızlıkları
Hiçbir zaman söylenmemiş
Sorunlar çözümlenmemiş
Gerekçeler açıklanmamış
Sorular yanıtsız kalmış
Umarsızlığın bir bedelidir dağ yalnızlıkları

Karanlığa çalışan bir döner sermayedir dağ yalnızlıkları
Vatan millet sağ olsun diye
Ölüme çapraz dururlar öylece
20.10.1995 Hakkâri-Çukurca

1-

Geceleyin bir ses uykumun arasında
Korkuyorum
Karanlık camlardan sular sızıyor
Kapsamlı bir telaş ki kendi içinde huzursuz
Gözleriyle tehditkâr içten içe soğuk bir ölüm
Geceleyin ansızın birileri uykumun arasında
Korkularımı çoğaltıyorlar
Tedirginim
İçimdeki öfkemi dışlerimin arasında tutuyorum
Hem iyimser değilim karanlığım iyice artacak
19.01.1995 Hakkâri-Çukurca

2-

Sen uzak dağ yalnızlıkların
Hatı sayılır hüznü
Şimdi bakışların mı diyeceksin
Çok uzaklarda
1994 İstanbul-Şişli

3-

Kaç zamandır adını düşünüyorum
Büyük buhranlarla yokluğunu yaşayarak
Sana yazdığım bütün mektuplarım cevapsız
Ellerimde kalacak bir parça umut
Kaç zamandır dağ yaşıyorum taş yaşıyorum
Mahrumiyettin öteki adıdır yokluğun
Bir sana hasrettim birde ezan sessine
Yüreğimde kalacak en öksüz sözcükler
08.05.1995 Hakkâri-Çukurca

4-

Beni yok sayın belki dönemem
Çoktandır unuttum her şeyi
Tükettim umuttan yana ne varsa
Takılır aklım bir şeylere alıp götürür beni düşünceler
İçimde isyan içimde gurbet içimde yangınlar
Yaşlanır yalnızlığım sonsuz serüvene
Beni yok sayın belki dönemem

Çoktandır kaybettim kendimi
Dağlara sorarsanız adımı
Karanlığa sunulmuş ölüm çerezi
21.10.1995 Hakkâri-Çukurca

Ramazan Süt

Düş Bitkileri

Düş rengine boyandı her şey
Bir kırlangıcın vazgeçemeyeceği bir düş
Emir ve komut
Nasıl da yasalarına uymakta
Uzun doğa gagasıyla dağ iskeleti
Kirli ve kaygı yalnızlığına alışmakta

Aklımda yalnızlığa soyunan düş bitkileri
O da hiç olmayanın var olması
Ya da ağır ağır uykusu
İki düş arasında en çok biriken
Islak güneşiyle ya kalır ya kalmaz
Aklımda bir tek görüntüsü

Gün rengine boyandı her şey
Sonunda hükümsüzlüğünü anlayan bir gün
Bütün çıplaklığıyla kalır kalırsa umut
Mavi güneş ince büyü
O da hiç olmayanın var olması
Ya da tersi olan şey

Aklımda
Sayısızlığına uğraşan düş bitkileri (!)

Ramazan Süt

Göcüg Bir Sonbahar

Şurda sahnelendi o eski sevdalar
Kuş tüyünü bıraktı ağaç yapraklarını
Gök bulutlarını değiştirdi kül rengi
Muazzam bir şölene hazırlanıyor
Baştan başa tüm şehir

Dağılmış bir bulut tenhasıyım
Çakılır her an yalnızlığım kaldırımlara
Kızlar yan yürür sokakta içim eksiği
Yere düşürülmüş silik bir resim

Bu şehrin bulutları en kesik çizilmiştir camlara
İşte Beyoğlu'nuz işte Beşiktaş'ınız işte Beykoz'unuz
O an aklımda hayalin geçer
Limanda unutulmuş bir vapur ıslığı

En çetrefil aşklar içimi irdeliyor
Acayip bir telaş almış rüzgarı
Kuşlar bir tuhaf uçuyor havada
Sokaklar zehrini içime akıtıyor

Elinde gülü düşüyor bir genç kızın
Çığlık çığlığa bir çocuk ağlıyor
Göz yaşını tutamıyor yaşlı bir anne
Bağrımı fişek gibi deliyor sözcükler

İçimde arşınlıyor şehrin bir yanı
Avuntusuna çekilmiş şehrin öbür yanı
Bir uçtan tutuşmuş bir uca
Bulutlar yanıyor anam bulutlar
Batık bir mezar gibi içlenirim

Elektrikler kesik
Sıfır dereceden üşüyorum
Müthiş korkunç karanlıkta yalnızlık
Karıncalar devleşiyor üstüme karıncalar
Işıklar bir türlü yanmıyor

Düşmüş bir çöpün gölgesine
Kırlangıçlar ah kırlangıçlar
Zamanın yetik devresinde
Evcilleşen hüznüm evcilleşen
Gecesiyle gündüzüyle yenilerken yüzün

Sokaklar vurgun dizlerim yorgun
Bir türlü tutmuyor adresim kimliğimi
Yanlış bir yaşamak mı yanlış bir şehirde
Yanlış bir sevmek mi yanlış bir mevsimde
Gün yüzü ağrıyor yüzümde
Kenar mahalleden geçemiyorum

Uzaktan açılır kapılar uzaktan

Hiçbir yaşamak bu kadar tehlikeli değil
En çirkin yalnızlığım la boynuzlanıyorum
Göçüğü bir sonbahar yaşıyor İstanbul şehri
Sonbahar içimi irdeliyor en gerilimli aşklarla
Uzaktan kapanır kapılar uzaktan
Sonbahar'1990 - Beykoz.

Ramazan Süt

Güz Sokakları

Kültabağına atılmış sözcükleri topluyorum
Olur olmaz yerinde bir gülün
Mevsimin kaçak fısıltıları kulağımda
Değişen renklerdir ki bir kapıdan öteki kapıya
Gibisin yani hala hüznüm sokakların

Öbür yalnızlıkları da tasarlıyorum elbette
Biraz unutulmuş o güz uykularından
Ulaşmak hevesiyle en çok uğraştığı
Hani bir tarafımız var ki bize en çok benzeyen
Bir mıknatıs çekimiyle birbirini tamamladığı
Gibisin yani hala hüznüm sokakların

Hani sormadan edemediğin her saat başı
Türlü olasılıklarla masalsı şeylerin
Bir bütünlüğün ezgisi mi bilmem ki
Yanılgı mı yoksa eşkenarlı zamanların
Ne çok adımlıyorum sinsî boşluğunu
Gibisin yani hala hüznüm sokakların

Suya atılmış bir gül en kaygılı en kirli
Bu yüzden sözcükleri içime atıyorum
Kuşlar toplanmışlar mevsimin matinesinde
Kapanmış bir yazlık sinamanın
Ellerim boş çokça koşuyorum
Gibisin yani hala hüznüm sokakların

Ramazan Süt

Hasret Diz Boyu

Sensizlik öyle zor ki, öyle güç ki,
Ne katlanmak mümkün nede kabullenmek.
Her köşe başı pusu, her yer sis, sensiz.
Yüreğim bir yangın yeri.
Her köşe başı bir vurgun, her yer bir zemheri.
Sokaklarında geçilmiyor, hasret diz boyu.

Ramazan Süt

Hasretinle Onardım Yıkıklarımı

Şimdi seni anlatsam haksızlık olur
En yanmış nesnelere tamamlıyor seni
Gözlerin bir çöl yalnızlığı Afrika çöllerinde
Ellerin mutsuzluk topluyor çocukluk yıllarımda
Umarsız bir sessizlik saklanıyor sokaklarda
Hiç kimse konuşmuyor kuşlar göçüyorlar

Bir masa düşün ayağın biri kırık
Bir resim düşün yarısı silik
Bir mevsim düşün yağmurları bulutsuz
Bir ırmak düşün suyu kurumuş
Ve bir yaşamak düşün acıları kadar eskimiş
Mevsimin iklimi aklımı çeliyor

Çocuklar oyun oynuyor oyun içinde
Bütün asit yüklenmiş sarışın sözcükler
Hangi sözle başlasam hangi imgeyi kursam
Kokun bir tuzak bir uçurum belki intihar
Fark etmez bakışların hepsi bir bilmece

Şimdi seni anlatsam haksızlık olur
Bütün acıları sildim yeni baştan
Artık bütün kaygılar yersiz
Hasretinle onardım yıkıklarımı
Yer yüzünün bezenmiş tüm varlıkları arasında
Bil ki sen benimsin ben senin

En yanmış nesnelere beni tamamlıyor

Ramazan Süt

Hayallerde Olmakta Güzel

Œimdi sen yoksun ya
Olmayan halini beĒeniyorum
Olmayan seni seviyorum

DŒlerimin arasındasın
Uykularımın arasında
Hayal misin gerçek misin bilmem ki
YalnızlıĒım yetmiyor seni anlamaya
HasretliĒimin esaretliĒimin
BenliĒimin sevdasısın

Œimdi sen yoksun ya
YokluĒunda olmakta güzel
Hayallerde olmakta güzel

Hayaller,
YokluĒunda güzel

Ramazan Süt

Hikmet'in Çekimser Aydınlığı-1

Hikmet'i gördüm on ikiden sonra
Bulutları tenhaydı fazlaca çekimser
En içinden çiseliyordu içli bir yalnızlıkla
Gözleri gülümserken bile çocuktu
Söz yetimiyle dolduruyordu şöyle konuşkan
Ne alafranga ne alaturka
Öz ve sarışın Türkçesiyle
Akışkan bir çiçeğe kuşanan

Gecenin ellerine takılmıştı saçları
Siz onu bilmezsiniz böyle
Gizlice avuntusuna çekilir
O muhteşem şöenlere hazırlar gözlerini
Daha fakülteden öğrenciyken bile
Peşinden sürüklerdi bütün delikanlıları
Fakat yinede tenhaydı en ince yerinde
Bulutları tek tük şuralarda gördüğüm
Yüzü gülümserken bile o masum çocuk
Çekimser ve birazda tedirgin

Ben on ikiden sonra yaşarım Hikmet'i
Düşlerini parça parça hazırlar
Soğuk bir kimyayla giyer yalnızlığını
Şafaktan sökülürken ilk sabah
O şimdi öbür yola çıkmıştır
Aklımda bir soru işareti hayır ünlem
Belki başka bir zaman (!)

Ramazan Süt

Hikmet'in Çekimsiz Aydınliğı-2

Eski bir fakülte önünde Hikmet
Durur öylece yalnızlığı
Tenhadır fena halde dağınık saçları
Elleri titrek gözleri alingan ağlamaklı
Dokunmayın
Bir sevinçtir o çocukluk günlerimden kalma

Eski bir fakülte önünde Hikmet
Durur öylece sarı telaşlı
Masum masum bakışları
Anlatır bütün zamanları
Sormayın
Bir şarkıdır o dilimde

Eski bir fakülte önünde Hikmet
Bütün yanlışlıkları düzeltircesine
Dağıtır karanlığıma aydınlığı
Sormayın
O bir gizem o bir inanç
O yaşanmamış şeylerin adı

Eski bir fakülte önünde Hikmet
Dört mevsimin güneşi
Hüzünlü mü hüzünlü
Öylece durur içimde

31.12.1995 Hakkari/Çukurca

Ramazan Süt

Hüzün Planlaması

Kediler parsellediler yalnızlığı
İçimde bir şeylerin eksikliği
Sancıtıp vuruyor yüzüme
En çağrışımlı yanıyla öksüz sözcüklerin
Bir türlü tutturamıyor kotasını

Bir şeylerin eksikliği bir şeylerin yanılığı
Çoğaltıp duruyor hep hüzün planlamasını
Üstümde de duruyor başımda da
Dışarda hızla akan anlamsız sokaklar

Kediler parsellediler aydınlığı
Kalmadı coğrafyanın yaşanır ortak bir yanı

Ramazan Süt

İnci Tanem

Öyle bir alışkanlıksın ki sen, her şey seninle güzel
Sevmek seninle başlar, hayat seninle var olur, umut adınla yeşerir
Bütün nedenler seni açıklar, bütün yollar sende kesişir
Hayaller seni süsler, düşler seni söyler, sözcükler seni anlatır
Her şey seninle güzel be inci tanem.

Günün aydınlığı, aydınlığın umudu, umudun gücü
Seninle başlar bütün iyilikler, sana adanır bütün dilekler
Her şey gönlümüzce olmasada, yinede güzel diyelim.
Güzel diyelim günün aydınlığına,
Çünkü adınla başlıyorum her yeni güne
Varlığın iyi olmak için yeterli bir neden

Gerçek olmasada, hayalin çok güzel be inci tanem
Sen olmasan da yokluğun çok güzel, çok hüzünlü
Adına sonsuzluklar adıyorum, inci tanem,
Sen olmasan da yalnızlık seninle ne güzel
Sevmek bir yana, hüzün bir yana, yokluğun bir yana,
Düşler seninle ne güzel be inci tanem

Sen yoksun yalnızım, soğuk bir kimya işliyor ruhumu,
Hasretin acı, yokluğun keskin sevmek mi daha zor, sensizlik mi
Sen yoksun düşlerim yorgun, hayalin uzak, yıldızlar sönük
Söyle bakalım inci tanem iyi olmak için gerekli mi başka neden
Şeni seviyorum sen bilmesende, bir düş gibi, bir uçurum gibi,
Ölüm bile güzeldir yokluğunda inci tanem

Ramazan Süt

Kirli Çiçek

Sen her şeyini ondan yana kullanırsın ya
Bu yüzden bütün bıkkınlık payımdan
Yalnızlığı yalnızlığımla açıklıyorum
Geliştirilmiş yepyeni bir hüznün sistemiyle çoğalarak
Ve nasıl çağdaşlaşmış bilir misin yüzyılımızın adamları
En son teknoların teknokratlarını alkışlayarak

En ustaca kullandın bütün mevsimleri art arda
Bir tanışıklığınız olmalı daha önceden
Paylaşmayı da biliyorsun ya etraflica
Ama nasılda belenmiştin oradan buradan
Bir yaşaması vardı yalnızca bir gizemliği
Dokunulmazlığın en doruk anlarında

Her şey nasıl hal alıyor nasıl şekil alıyor hızla
Gerçek neydi biliyor musun her şeyin ta kendisi
Bir durumun bir başka durumla açıklanması gibi
Zamanla mekan arasında insanın kendi yetmezliği
Ötesi yok artık bil ötesi yok yalnızlığın
Her şeyin bilinç altıyla yaşandığı görsel bir hayatın

Sen yedi nihavent şarkı söyleyen adam
Sen yedi renk açan kirli çiçek
Bütün şarkıları bütün renkleri siz bitirdiniz
Boyunuzu aşan durumlarla gücünüzü aşan anlarla
Bilseydiniz ne çok içerliyorum ağustos çıkmazına
Yalnız içerlenmek mi içime atıyorum

Ramazan Süt

Mutsuzluğum

I-
Ancak hüznümüzle açıklanabilir
Şu bizim durumumuz
Bilmem ki farkında mısın
Birbirimize ne çok benziyoruz
Aynı kişi miydik yoksa zaman zaman
Sen tanınmamak için giysi değiştirirsin sürekli
Ben gölgeyle selamlaşırım
Sen sürekli çoğalırken meydanlarda
Ben yalnızlığımla baş başayım
İkimiz ne çok adımlıyoruz güz aşığısını
Baktım ki sen daha öndesin

II-
Mutsuzluğumu gördüm sokakta
Baktım ki mutsuzluğum bana benziyor
Daha çok.

Ramazan Süt

Ne Çok Sevdim Seni Biliyor musun

Hiç kimseyi sevmedim bu kadar
Böyle sevmedim
Sen açlığımın benim susuzluğumsun
Hayata karşı direncim aşka dair umudum
Sen düşlerimsin benim hasretliğimsin
Yanık yanık bir türkü gibi

Seni nasıl sevdim biliyor musun
Hüzünlü şarkılar kadar içten
Güzel şiirler kadar derin
Uzak kentler kadar gizem
Kırık kalpler kadar sitem
İşte ben seni böyle sevdim

Hani gün bitimi tutar ya insan evinin yolunu
Umut taşır yürek taşır dert taşır bazen
İşte öyle yorgun yorgun akşamlarımsın benim
Gece olur düşünceler deryasına dalar insan
Kimse kimseyi duymaz anlamaz hiçbir yürek
İşte öyle ıssız ıssız uykusuzluğumsun benim

Seni ne çok sevdim biliyor musun
Sakinirim seni her şeyden ve herkesten
Bir uçurum dibi olsanda bir düş gibi uzakta
Gözlerim gözlerine değer bir hayal ucunda
Bir kez olsun bir an olsun şu kısa hayatta
Ben sana kayıtsız kalamam anlamadın mı

Ramazan Süt

Nedenlerimsin

Sabitledim sana bütün yalnızlıklarımı
Aşka dair hayata dair ne varsa
Bir bir sıfırladım sana
En olmaz yanlarıyla bütün alışkanlıklarımı

Sonra gizemliliğinin yadsınmaz yanları da var
Göçebeliğini sürdüğümüz hayatın
Sen ki sürekli çoğalırken düş pazarlarında
Ben aşka tükettim bütün nedenlerimi

Olmazlarına saydım bütün korkularımı
İmkan yok imkan sevda çıkmazlarında
Neresinden baksan bir felaket
Aşka düşse de bir kere insan

En ağrıyan yanımızla en buhranlı yanımızla
İnançlara vurun beni inançlara
Söylemeye cesaretim yok
Sevmeye nedenlerimsin

Ramazan Süt

Ninova

Bir düştün sen; uzak ve gizem
Aklıma takılır hayalin ince ve ıssız
Ninova ah Ninova
Yokluğuna hapsettin
Yüregimi ince sızına

Bir düştün sen; derin ve görkem
Aklıma takılır sözlerin buruk ve sitem
Ninova ah Ninova
Bir uçurum açtın zamana
Bir yangın yeri bıraktın ardında
Ninova ah Ninova
Her şeyin bir bedeli var aşkında

Bir düştün sen yüreğime düştün
İsmi ni haykırıyorum uzak dağlara
Bir buluta buluşır rüzgarlar
Bir geceye adanır yıldızlar
Bir hasretliği söyler şarkılar
Ninova ah Ninova
Sen yoksun yenildim tüm zamanlara

13.10.2012 - İstanbul.

Ramazan Süt

Odun Cumhuriyeti

Odunun biri, Oduna sormuş; boynun neden eğri! ...
Odun cevaplamış; nerem doğru ki...

Hanidir memlekete her şey zıddıyla bilinir ya.
Akla karanın, kısayla uzunun, zayıfla güçlünün gibi...
Birde rivayet olunur çoğu zaman algılama yetisi, öyle var sayalım
Ve var sayalım ki odun familyasından gülümseyerek gelmiştir odun...

Şimdi diyeceksiniz efendim 'deveye' haksızlık olunmuştur burda...
Doğrudur, deve duyarlıdır ve sadakatten bağlıdır, gönülden bağlıdır.
Ama odun odundur, ne fark eder meşe mi gürken mi ladin mi...
Deve anlamıştır yükünü ve neden boynunun eğri oluşunu...
Odun odundur anlamaz, bilmez odunluğunu...

Acizane deveye haksızlık olmasın diye, oduna sormuşlar odunluğunu...
Yahu odun odundur, ne anlar incelikten, yürekten...
Odun, ancak odunluğunu yapar.

Sahi bu memlekete hep böyle mi bakar bu odunlar...
Hep böyle mi sever bu odunlar...

Sonunda odun dayanamadı ve;
'Ey odun gardaşlarım ve yandaşlarım ve odundaşlarım,
Gelin hep beraber bir odun cumhuriyetini kuralım! ' dedi...

Haydi be kim sayar seni odunda! .
Odun dedi ki;
Sen şimdi çiçek ol, ben odunun olayım,
Sen ateşim ol, ben yanayım,
Sen mağrurlanma ey yürek vurgunu dilber!
Ben boynumu büküp, odun olur giderim...

Ramazan Süt

Sana Yüreğimi Verdim

Sana bitanem diyemem.
Bitanem olmadın ki, bitanem olmayı hak etmedin ki.

Sana sevgilim diyemem,
Sevgilim olmadın ki hiç, sevemedin ki.

Sana dostum diyemem,
Dostum da olmadın, dost olmayı da seçemedin, beceremedin ki.

Sana canım diyemem,
Hiç canım olmadın ki, canım olmayı bilemedin ki.

Sana yüreğimi verdim, gönlümü verdim,
Almasını bilmedin, sevmesini bilmedin ki.

Ramazan Süt

Sanal Aşk

Bir sanalı sevdim seninle
Her PC başına oturduğumda
Klavyenin tuşlarına her dokunuşumda
Yüreğim akıp gidiyordu sana
Sözcüklerim peşi sıra çoğalıyordu
Gözlerin yüreğimde çoğalıyordu
Hayalin bir uçurum gibi çoğalıyordu
Bedenime bir titreme sarıyordu
Tarifsiz bir hal beni alıyordu
Her gece yarısı sözcüklerim sana akıyordu
Artık yüreğimi susturamıyordum.

Seninle bir sanaldan öteye gidemedik
Hiçbir çehrede tanışıklığımız olmadı
Ne bir akşam bulvarında yürüyebildik seninle
Ne bir parkta elinde tutabildim
Seninle ıslanmadık hiçbir yağmurda
Ne gün doğuşunu seyredebildik baş başa
Nede bir sahilde gün batımını
Ne bir kafede çay içebildik öğlen üstü
Nede bir yorgunluk kahvesini
Seninle hiçbir anı yaşamadık sanaldan öteye.

Artık peşinde yetişemediğim bir düşün gibiydin
Yarım kalıyordu hep sana yazdıklarım
Düşlerim hep paramparça umutlar hep yarım
Yarım kalıyordu artık sana giden bütün yollar
Ne sanaldan çıkabildin nede yüreğimde
Artık ne aşkın gerçektir nede sözlerin sahici
Kendin gibi gülüşlerinde hep sanaldı.

Bir sanaldan öteye değildi aşkımız
Uzun uzun cümleler kurmayacağım artık
Senli sözcüklerim de olmayacak söylemlerimde
Şiirler kalemime kalemim kağıda küs olsa da
Hüzünlü şarkılar dinlemeyeceğim gece yarıları
Artık senli hayaller kurmayacağım her gece
Bir sanaldın sen düşlerden öteye aşktan geriye
Bir sızı kaldı yüreğimde senden hediye.

Ramazan Süt

Sen

Bir buluştun sen bir keşif
Yeryüzünün en çetrefil yerinde
Buhranlı hayatımız tıkanmasın diye
En olmaz sözlerden topladım seni

Bir süreçtin sen bir yaşam şekli
Çok sesli kalabalıklar içinde
Çizgileri çekilmesin diye yırtılan bulutların
Gökkuşağın yedi rengine çizdim seni

Bir aştın sen bir sevda
Yağmur damlalarıyla tanelenen
Acılara sığsın diye adın
Çocuklar gibi sevdim seni

Bir misillemeydin sen bir başkaldırı
Yalnızlığa mutsuzlukla gülümserken
Yalnızlık ki binlerce yalnızlık içinde
Yüzün eksilmesin diye çoğaltım seni

Bir umuttun sen bir beklenti
Şimdiki zamanla gelecek zaman arasında
Şiir mutsuzlukla beslenir diye
Bir devrik dize gibi yaşadım seni

Bir inceliktin sen bir özeni
Bir mendil katları arasında saklanan
En güç anlarda çoğaldıkça gözlerin
Bir bulvar tenhasıyla özledim seni

Bir sınavdın sen bir yarış
Büyük umutlarla hazırlanan
uğuldar ki içimde fiskiyesi sonsuzluğun
Kaybedilmiş bir zafere hazırladım seni

Ramazan Süt

Sen Bendeki Sen Değilsin

Gözlerinde bin bir pişmanlık kaygısı
Yaşarken daha çok başka bir dünyanın
Çağırıştırıyor seni zaman zaman dağınık
Hızla yabancılaşmanın hüznüyle
Gönlüm sen diye tanımamış seni
Sen bildiğim sen değilsin ki

Yürüyorduk ötesinde iki zamanlı
Göçük bir hayatı daha çok benimseyerek
Ne çok yaşamıştık hiç yaşamamışlığımızdan
Boşluğun tamamlar belki zamanla eksikliğini
Gençliğin güzelliğinin anımsarken bile hani
Sen sevdiğim sen değilsin ki

Mevsimler ellerimin arasında eksiliyor
Yüzün yüreğimde
Donsun bütün zamanlar dursun hayat
Hiçbir nesne hiçbir görüntü hiçbir duygu
Anlatmasın seni bana hiçbir şey anlatmasın
Sen bendeki sen değilsin ki

Ramazan Süt

Seni Çizdim Hasret Duvarlarına

Seni çizdim hasret duvarlarına seni
Eğri çizdim eksik çizdim
Seni çizdim buğulu camlara seni
Sayfalar dolusu kitaplar dolusu
Seni yazdım bütün zamanlara seni

Dolardın daha gün batmadan hücreme
Dolardın bütün gözlerinle
Dalardı gözlerim dalardı uykusuz
Seni içerdim hep sigaramda nefes nefes
Parçalardı ciğerlerimi seni damıtarak
Sımsıkı sarardı havan beni
Seni çizdim yorgun akşamlara seni

Seni çizdim yalnızlığıma seni
Mavi ve yeşil
Sağ ol eksik olma sen
Yaşar gibi oldum mavi ve yeşil
Dağılırdı erkenden mehtap akşama
Çözülürdü tel tel saçların avuçlarımda
Seni çizdim yalnızlığıma seni

Ne vakit düşünsem seni hatırlamaya
Gölgen yaslanırdı hep karanlığıma
Şiirler ayaklanırdı çaresizlikten
Yokluğuna asıldıkça o delikanlı bahar
Seni çizdim yatağıma seni
İçimde bir kahır sanki ölecektim
Birikmiş yılların tutkusuyla
Seni çizdim sevdama seni

Ramazan Süt

Sevda Bilimi

Sen mahşerin ortak yanı
Sen akışgan gece bitkisi
Ne çok yaşamışlığın var
Doğulu bir kentlinin bakışlarında
Yan yana kurulurken iki ayrı dünya
Bağdaştırmanın birleşik bilimi

Sen ki sevda yanlısı sen ki türkü bilimi
Yeryüzündeki tüm halklar için

Ne güzel anlatırdı sevdayı üstelik
Birbirine kotarlı iki ayrı olgu
Ellerinde şimşekli çiçeklerle gülümseyen
Sevda bilimi ozanı
Sağduyuya dayalı özdeşirmenin
Nesneler üzerindeki yerleşik biçimi

Sen ki doğulu bir kentlinin yanında
Miyop gözlü beyaz kent
Sana adıyorum yalnızlığımı

Ramazan Süt

Sizin de yalnızlığınız olur

Sizin de yalnızlığınız olur çoğu zaman esmer
Bakarsınız baştan başa görüntüsüz bütün şehir
Bulutlar mutlaka göçü olacak ağaçlar kaygısız
Hiç bir limanda olmayacak hiç bir vapur uğultusu
İsterseniz bütün ışıkları da bitirin umarsız
Sizin de yalnızlığınız olur çoğu zaman çekimser

Sizin de yalnızlığınız olur çoğu zaman korsan
Hiç bir tanışıklığınız kalmayacak hiç bir çehrede
Hele yaşamak yüksek gerilimde bir yaşamaksa
İyice eksilir içinde daraldıkça zaman
Yalnız bir izi kalır kalırsa hayattan
Sizin de yalnızlığınız olur çoğu zaman duyan

Sizin de yalnızlığınız olur çoğu zaman kahr
Aşkları mı desem intihar etmiş bir bulvarda
Hele eksikliğe vurdu mu mutsuzluğa gülümser yüzü
Benzeşen nesnelere ardından el sallayarak
Bütün gizli sözcüklerin en olmaz alışkanlıklarıyla
Sizin de yalnızlığınız olur çoğu zaman ağır

Sizin de yalnızlığınız olur çoğu zaman uysal
Sınırsız kalabalıklar içinde çoğalan
Sonra görünmez olur kırmızı bir soluk sarı bir nefes
Bakarsınız ayaklanmış uzunca bir karanfil
Biraz bestenigar biraz hüzzam
Sizin de yalnızlığınız olur çoğu zaman kumral

Ben şimdi bağırp duruyorum ya orta yerde uykusuz
Sizin de çocukluğunuz olur çoğu zaman yalnız
Unuttum gece yarısı Türekçesiyle adınız kaç

Ramazan Süt

Sonsuzluğa Programladım Seni

Koyduğun yasaklar sınırlamıyor beni
Yüreğim sevdanla sonsuzlaşıyor
Tut ki elinde yalnızlığın tut ki ötesi yok
Bulutsu gözlerinin kumral göklerinde
Uçuşan ne kuş tüyü ne kelebek
Dondurulmuş fiillerden kendimi aramaktayım

Mümkünü yok aşkın mümkünü yok senin
Kokundan renginden çiziyorum hüznün coğrafyasını
Anlaşılması zor bir zanaat benimkisi
Seni sevdiğim için mi acı çekiyorum
Acı çektiğim için mi seni seviyorum
Ben asıl kendimi anlamaktayım

Şimdi olmasan da olur hasretindeyim
Yokluğun mahrumiyettin öteki adıdır
Ölüm başlangıçtır sonsuzluk için
Çaresizlikse prangadır yüreğime vurulan
Ne yapsam nereye gitsem olmuyor
Kendimi yokluğuna hazırlamaktayım

Ramazan Süt

Titreşimler

İçimde bir deprem yalnızlığı
Uçuşan nesnelere ardından bakıyorum

Dişlerimin arasında elektrik sağanağı
Işık hızıyla şimşekler çakıyorum

Korkunun pençesinde titreşimler kaçağı
Dinamit kaslarında sevdalar taşıyorum

Yüreğim buruk gözlerim kanıyor

Ramazan Süt

Yalnızlaşan Yalnızlık

Şimdi buhranıdır yaşıyorum esmer tenli zamanın
Bana öbür yalnızlıkları söyle kapılarını açamadığım
Bir arşınlanması ki kişiselleştirir dağ görgüsünü
Yüceltmek mi biraz da eksikliği çoğaltmak mı yoksa mutsuzluğu
Bana ateşin külünde dokunmayı suyun dokusunda hissetmeyi
Bana bir yalnızlık söyle ki hiçbir şey anlatmasın

Aklımda atların nal sesleri

Şimdi ruhanıdır yaşıyorum eşkenarlı zamanın
En çetrefil bozulmuş duygular şehirlerim
Fena öykünüyor kökünde içi sıra çoğaldıkça
Hem zaten anlamsızlaştırdık sözcüklerimizi
Sen gece içinde akan gece ağır ve kaygan
Mevsimin bütün bulutlarını ürkütmüşsün uykusuzluğumun

Işıkları karıştırmayın korkularım çoğalması

Şimdi revanıdır yaşıyorum kısa devreli zamanın
Zıt kutupludur hüznü sonsuzluğumun
Bana bir bulvar söyle ki aynalı olsun
Ağaçları intihar etmesin gece bitkilerinden
Çocuk yüzlü kahır biraz geciktirilmiş göç
Ve bol dökümlü kadın kokulu yalnızlık

Şimdi öksüz ölümler yaşıyorum aşk adına

Ramazan Süt

Yalnızlığa Dair Nedenlerim

Yalnızlıkla ilgili çokça sorularla karşılaşıyorum. Şiirlerimin ana teması yalnızlık olduğuna dair çokça sorulan sorular:

Bazen tarifsiz bir iç çekimi,
Bazen sözcüklerimin boyun bükümü,
Bazen halden anlamayan kınamaya varan itirazlar,
Bazen tek sesli uğultuya çaresizce kıvranan yakınmalar,
Bazen sadece gözyaşı, içim sıra kımıldayan gizli denizlerin öykünmesi,
Bazen buğulu camlara çizilen kaybedilmişliğin bedelli,
Bazen suskunluğun yüze acı acı vurması gibi kesik bir çığlık,
Bazen nedensiz nedenler, ama çoğu zaman hiç söyleyemediğim, söylenmesi de olmazlarına saydığım korkular, korkularımız...

Hepimiz yalnızlıkla çoğalıyoruz.

Yürüyoruz bütünlemeye kalmış bir yalnızlığa doğru, umuda gülümseyerek...

Aslında hepimiz tek kişilik yalnızlıkları yaşamıyor muyuz? ...

Evet hepimiz ne kadar çok kalabalıksak, ne kadar çok kalabalıklar içindeyse, hepimiz tek kişilik yalnızlık yaşıyoruz...

Sevgi yalnızlığı.

Bu pek dile getirilemiyor, yada öyle gerektiği için...

Yalnızlıkla vuku buldu varlığımız. Bizi ben yapan, beni biz yapanda bu yalnızlıklarımız değil mi aslında... Yaşadığımız hayat ne kadar kaygan ve kırılğan bir zeminde olursa olsun, bütün çarpıklığa rağmen, bütün olmazlara rağmen ve bütün tahribatlara rağmen, yinede yaşanılır güzellikler, keşfedilecek gizemliliklerle doludur, sevgi yalnızlığımız...

Sevgi almak değildir, vermektir...

Kendinden olanı vermek, paylaşmak, bir karşılık beklemeden bir çıkar gözetmeden öylesine vermek, öylesine paylaşmak. Sorun bu paylaşımı sınırlayan çok şeylerimizin var olmasındandır belkide. Her şeyimiz var ama, verilecek, paylaşılacak sevgimiz yok.

Peki neden sevgimiz yok? ... Yani almadan vermek olan sevgi...

Çokça nedenler sayılabilir bunun için hiç şüphesiz. Fakat büyük kent yaşamı, hızla ve sürekli kendini yenileyen teknoloji, belkide yüreklerin betonlaşmasına zemin hazırlayan en muhtemel nedenlerdendir...

Biliyor musunuz tatlı muhabbeti unuttuk, topluca hepimiz unuttuk. O yüzden de anlamsızlıklar, anlaşmazlıklar çoğalır oldu... Sorun birazda insanların birbirlerini anlamamaktan kaynaklanıyor. Anlamak ve anlaşmak, tatlı muhabbetle, sevgi yüreğinde olduğuna inanırım...

İnsanlığında hala bir şeyler kaybetmeyen nice sevgi yüreklerine selamlar, sonsuz sevgiler...

Ramazan Süt

Yalnızlık Oldu Yüzyılımızın Adı

Yalnızlık oldu yüzyılımızın adı
Çoğalmak sistemleşiyor ve böylece
Buruk nesnelere donuk görüntüler ve biraz aşk
Hızla tenhalaşılıyor kendi içinde
Tam ortasından bakıyorum teknohayatın
Baktım ki her yanımda yalnızlık

Sesler içinde sesimi tanımlıyorum
Çok çelişim beynimi ellerimde taşıyorum
Bir başına adımlıyorum güz yokuşunu
Kaygısız dumanlar boğazlıyor beni
Bir labirenti andırıyor şehrin sokakları
Bir mahşere geldim ki her yanımda yalnızlık

Bir ulaşamama eylemidir mutsuzluk
Çoğunca kucakladığımız çözümsüzlüğün
Şoyut bir kopukluk ki bir türlü kotarılmayan
Bütün tabiatıyla varoluşun
Günler mevsim mantığıyla uzlaşıyor
Öyle bir zamanlaştım ki her yanımda yalnızlık

Ey kokulardan renklerden netleşen gizem
Ve ey gereksinimi üstleyen iletişim
Ne anlar yaşadınız ne durumlar yarattınız
İçinizdeki ilahlarla yücelttiğiniz tabularla
Bir içimdeki boşluk birde sokaktaki adam
Sokaklar ki her yanımda yalnızlık

Ramazan Süt

Yalnızlık Türküsü

Hiçbir yalnızlık hiçbir yalnızlığı tuturamıyor
Gözlerin sonsuzluğa işaret
Dallanırda burda ağaçlar
Dallanır budanır tek tek
Akşama erkenden hazırlanır
Erkenden boylanır kaçınılmaz zerafet
Önce gözlerin üşüşür sonra sözlerin anlamsızlaşır
Ne sevmekler yaşıyorum belli belirsiz
İçimdeki o muhteşem şölenlerin
En sonra boşanır bomboş sokaklar
Umutsuzluğa çeyrek karamsarlık kalırken
Başka bir yalnızlık deniyorum

Hiçbir yalnızlık hiçbir yalnızlığı tuturamıyor
Gözlerin son pencereye işaret
Bilirse bir gözlerin bilir nasıl içerlendiğimi
İçimde ters bakarken son pencere
Ve yine buruk kesilirken akşam üstleri
Biliyorum hep böyle erkenden hazırlanır
Yenilmişliğe ziyafet
İçilir içilir kendinden geçilir
Böylesine çalarken plakta hasretliğin türküsü
Sen en güzel yalnızlığımın benim
İyice üstüne bir afiyet

Hiçbir yalnızlık hiçbir yalnızlığı tuturamıyor
Gözlerin soğuk bir boşluğa işaret
Duruyor sarışın çocukların raksı
Duruyor kahkahası
Sen bilmezsin böyle karanlıkta nasıl çakar şimşek
Açarsa kaybedilmişliğe açar
İçimdeki yanlışlık çiçeği
Belki bir ayıbı örter belki bir utancı saklar
Ama hiç öpemediğim o kan dudaklarından
Nefesin soluğuma himayet

Hiçbir yalnızlık hiçbir yalnızlığı tuturamıyor
Gözlerin bozgunluğa işaret
Satılmış ömrüm bin yıllık hasrete
Uzaktan kuşatırken şehrin camlarını sisler
Bir bulvar yalnızlığına sığınır kuşlar
Artık kim ağlamak ister benim için
Ben hayatımı aşka kiralağım
Yalnızlık sevgisizlikten İbaret

Ramazan Süt

Yaz bitigi

Taradım saçlarında yalnızlığımı
Biliyorsun
Şimdi çok sesli bir yalnızlığın ucunda
Hasret korusu
İnce bir melodi ki bulutlanmış göklerde
Uçar da hüznün kuşları uçar şehrimde
Sonra gözlerin var ya gözlerin
Hayatın tüm çizgilerine eşdeğer

Ve yine biliyorsun
Bu şehrin tüm giriş çıkış noktaları
Yalnız senden toplanır
Senden gelir sana gider
Umudun kuşanan akışı
Dinle
Rüzgarın avazında
Özgürlüğün haykırışı
Şarkılar besteler hüzzam makamında
Bir başına arşınlıyor uzakta bir düdük
Hey bulut kaçma
Benim annem yıldız dokur

Çoğalıp bir gar tenhasıyla
Yaşlanıp bir bulvar iniltisine
Sesin içimi kırıstırıyor uzaktan
Takılmış saçların gecenin ellerine
Bir bir topladım dökülen yalnızlığımı
Ardından az mı üşüştük
Anla artık ne olursun
Aklımdan ne ölümler geçer
Biliyorsun

Ramazan Süt

Yokluğun Ağır-1

Sana hiç kimse benzemez
Adına sonsuzluklar adıyorum
Yitirilmiş tılsımın ilk sevmeleri
Yitirilmiş tüm serüveni
Sana bir kent ezberledim
Yokluğun ağır

Ramazan Süt

Yokluğun Ağır-2

Dinlediğim şarkılar seni söyledi
Okuduğum şiirler seni anlattı
Gökyüzüne baktım yıldızlar seni gösterdi
Yağmurları seyrettim buğulu camlara ismini yazdım
Yüreğim ıslandı yüreğim üşüdü
Koca şehir bir düş gibi üstüme çöktü
Ne yapсам nereye gitsem olmuyor
Yokluğun keskin bir bıçak gibi şurama saplanıyor

Ramazan Süt

Yokluğun Ağır-3

Zamanlar değişmiş mevsimler iç içe
Ardı sıra dizilmiş gölgeler
Sirt sırta binmiş kentler
Selviler çoktan gitmiş hüzünler üst üste

Sana yalnızlığımlı bıraktım
Yokluğun ağır

Ramazan Süt

Zaman Ötesi

Ne yalnızlıklarım vardı eskilerden
Ne çok bilemezsin
Zaman ötesi çağrışım
Zaman ötesi uğraşım
Arta kalan en olmayacak şeyler
Hiç yaşamamışlığını söyler

Hüzün ki duygandır bilmez ağırlığını
Bu yüzden sokakları büsbütün kaygan
Gölgesinden saklanır bir park korsanı
Yüreği tutsak elleri intihar gözleri alıngan
En olmaz sözcükler kahrını gizler
Yokluğun içimde bir şeyler söyler

Çok benzeşmek mi desem fazlaca benimsemek mi
İki olgu arasındaki ayrıntıya
Duyarlığı bozulmasın diye erdemliğin
Birbirine ayarlı ve kaygıyla iki zaman
Ayrıntı düşer gözden kabarır hisler
Gizemliliğin ötelere bir şeyler söyler

Ne yalnızlıklarım vardı bilemezsin
Ne çok içimi eskiten

Ramazan Süt